

39-a jaro. Nro 90-a. 2-a semestro 2012.

VENEZUELA STELO

Organo de la Venezuela Esperanto-Asocio

ISSN 1316-0451

Venezuela Esperanto-Asocio 100-jariĝis!

Asociación Venezolana de Esperanto:
¡100 años de historia!

Dulingva eldono / Edición bilingüe

Enhavtabelo

VENEZUELA STELO
Organo de la Venezuela Esperanto-Asocio**AVE**
Asociación Venezolana de Esperanto
Venezuela Esperanto-Asocio**VENEZUELA STELO**

Apartado postal 47675, Caracas 1041-A.

Telefonnumero: 58-0212.662.9224

www.esperanto-venezuela.orgvenesperanto@cantv.net**Estraranoj:****Prezidanto:** Johano Negrete.**Vic-Prezidanto:** Juan Miranda.**Sekretario:** Ricardo Coutinho.**Kasistino:** Elizabeth Miranda.**Aldelegitoj:**

Esteban Mosonyi

(Konferencoj kaj Interinstituciaj Rilatoj).

Nancy Aquino (Eldonado).

Aguiles Rivas (Biblioteko).

Silvana Messori (Instruado).

Redakcia Responsulo:

Ricardo Coutinho.

Kunlaborantoj:

Liba Gabalda.

Johano Negrete.

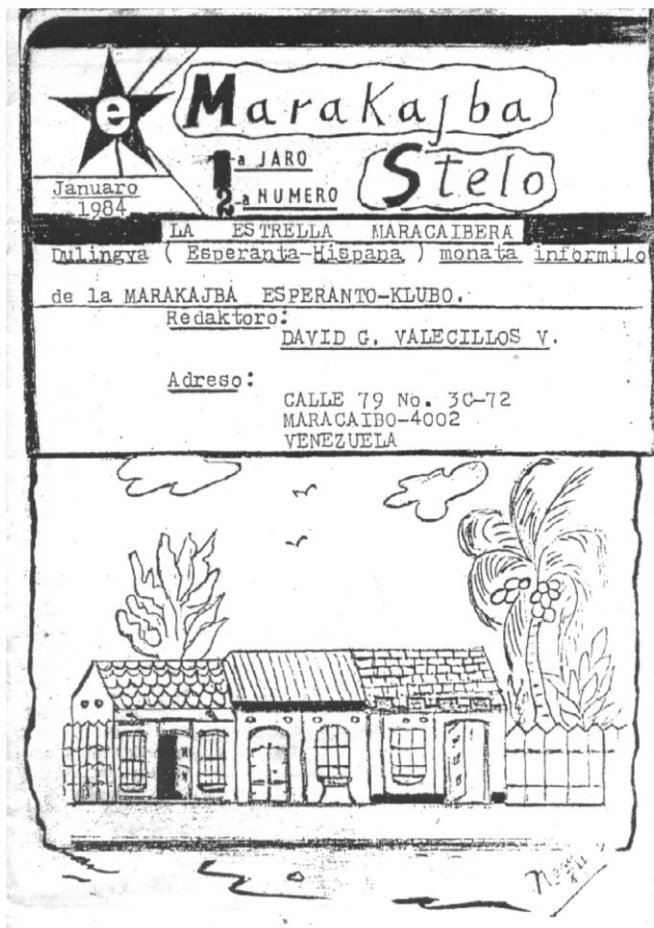
Ramón Morales Castel.

Grafikisto: Ramón Morales Castel.**Letero de la redakciisto 3-a****Historia del Esperanto en Venezuela**

Ricardo Coutinho 4-a

VEA: Cronograma de cursos 2013 10-a**Historio de Esperanto en Venezuelo**

Ricardo Coutinho 11-a

Nia asocio refarbata 15-a**Agado de VEA en 2012 lasta**

Pri la enhavo de niaj artikoloj repondekas iliaj aŭtoroj. Manke de indiko de la aŭtoro, repondekas la redakcio. Niaj artikoloj kaj informoj povas esti parte aŭ plene republikigitaj por laŭleĝaj uzoj, kondiĉe ke oni citu la fonton. Krome, ni ŝatus ricevi leterojn de niaj legantoj, kun taksoj, opinioj, sugestoj kaj kritikoj. Tio ebligus al ni la plibonigadon de la revuo, pri kio ni antaŭdankas la kunlaborantojn.

Letero de la redakciisto

Bonvenon al ĉiuj niaj karaj legantoj

En tiu jaro kune kun la festo de 125 jaroj de la naskiĝo de nia lingvo Esperanto ni ankaŭ festas la unua apero de nia organizaĵo, kiel feniksa birdo nia asocio naskiĝis trifoje.

Je la jaro 1912 en Maturín, ŝtato Monagas, la instruisto Benito Losada Azócar fondis nian landan asocion. Granda, pena kaj plezura laboro okazis dum tiuj cent jaroj pro tio ni decidis fari specialan eldonon de nia revuo por montriĝi al vi nian esperantistan vivon.

Nun nia revuo Venezuela Stelo montras al vi parton de la materialo farita de niaj estimataj amikinoj la geedzoj Liba kaj Floreal Gabalda kaj kelkaj aldonaĵoj faritaj de mi.

Ricardo Coutinho
Redakcia Responsulo

Bienvenidos a todos nuestros queridos lectores

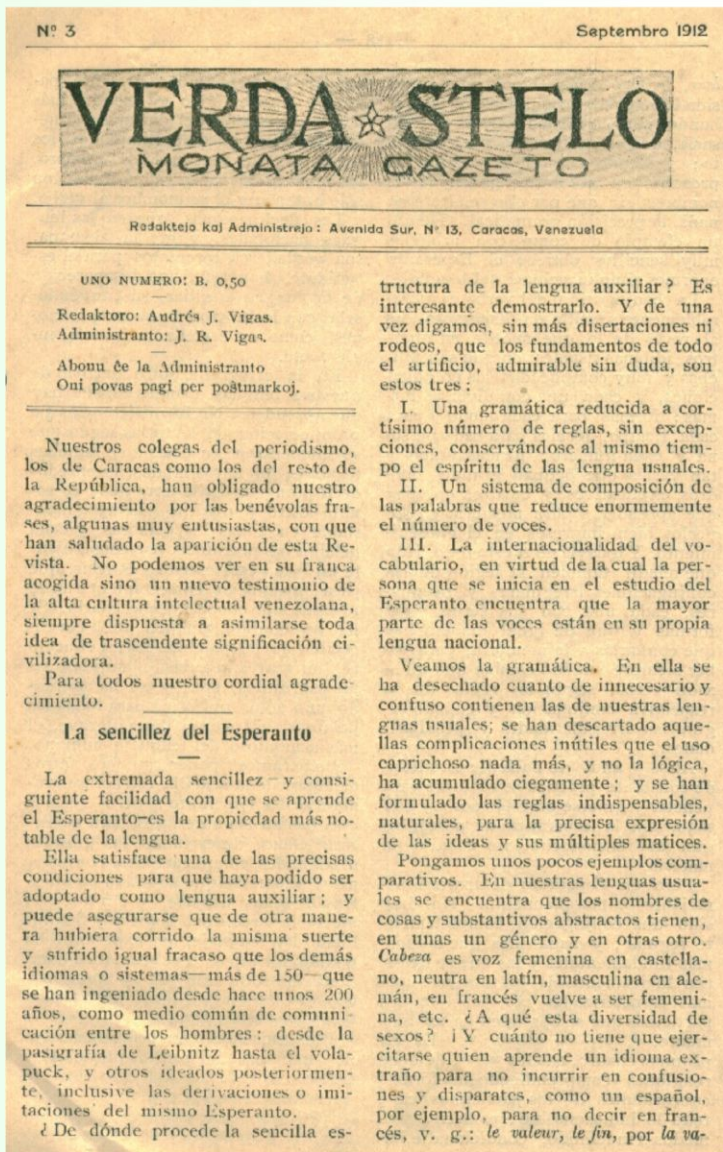
En este año con la celebración de los 125 años del nacimiento de la lengua internacional Esperanto, nosotros también festejamos la primera aparición de nuestra organización, como ave fénix nuestra asociación debió renacer tres veces.

Para el año 1912 en Maturín, estado Monagas, el profesor Benito Losada Azócar fundó nuestra organización nacional. Gran esfuerzo y placer a transcurrido durante estos cien años y por tal sentido decidimos hacer una edición especial de nuestra revista para hacer pública nuestra vida como institución, y sobre todo, como un conjunto de seres humanos que decidieron aprender una lengua planificada y formar parte de una comunidad internacional que interrelaciona seres humanos y no entre naciones.

Esta versión es bilingüe fue concebida para facilitar el conocimiento de este material en ambos mundos, servir a su vez como material informativo para no-esperantohablantes y aquellos que si lo son.

Les mostraremos parte de un material hecho por nuestros amigos los esposos Liba y Floreal Gabalda y algunos aportes de parte de su servidor, quien les escribe.

Ricardo Coutinho
Editor responsable

Nuestros colegas del periodismo, los de Caracas como los del resto de la República, han obligado nuestro agradecimiento por las benévolas frases, algunas muy entusiastas, con que han saludado la aparición de esta Revista. No podemos ver en su franca acogida sino un nuevo testimonio de la alta cultura intelectual venezolana, siempre dispuesta a asimilarse toda idea de trascendente significación civilizadora.

Para todos nuestro cordial agradecimiento.

La sencillez del Esperanto

La extremada sencillez y consiguiente facilidad con que se aprende el Esperanto es la propiedad más notable de la lengua.

Ella satisface una de las precisas condiciones para que haya podido ser adoptado como lengua auxiliar; y puede asegurarse que de otra manera hubiera corrido la misma suerte y sufrido igual fracaso que los demás idiomas o sistemas—más de 150—que se han ingeniado desde hace unos 200 años, como medio común de comunicación entre los hombres: desde la pasigrafía de Leibnitz hasta el volapuck, y otros ideados posteriormente, inclusive las derivaciones o imitaciones del mismo Esperanto.

¿De dónde procede la sencilla es-

tructura de la lengua auxiliar? Es interesante demostrarlo. Y de una vez digamos, sin más disertaciones ni rodeos, que los fundamentos de todo el artificio, admirable sin duda, son estos tres:

I. Una gramática reducida a cortísimo número de reglas, sin excepciones, conservándose al mismo tiempo el espíritu de las lenguas usuales.

II. Un sistema de composición de las palabras que reduce enormemente el número de voces.

III. La internacionalidad del vocabulario, en virtud de la cual la persona que se inicia en el estudio del Esperanto encuentra que la mayor parte de las voces están en su propia lengua nacional.

Veamos la gramática. En ella se ha desechado cuanto de innecesario y confuso contienen las de nuestras lenguas usuales; se han descartado aquellas complicaciones inútiles que el uso caprichoso nada más, y no la lógica, ha acumulado ciegamente; y se han formulado las reglas indispensables, naturales, para la precisa expresión de las ideas y sus múltiples matices.

Pongamos unos pocos ejemplos comparativos. En nuestras lenguas usuales se encuentra que los nombres de cosas y sustantivos abstractos tienen, en unas un género y en otras otro. *Cabeza* es voz femenina en castellano, neutra en latín, masculina en alemán, en francés vuelve a ser femenina, etc. ¿A qué esta diversidad de sexos? ¡Y cuánto no tiene que ejercitarse quien aprende un idioma extraño para no incurrir en confusiones y disparates, como un español, por ejemplo, para no decir en francés, v. g.: *le valeur, le fin*, por la va-

Historia del Esperanto en Venezuela

Ricardo Coutinho

EL ESPERANTO EN VENEZUELA

La presencia del Idioma Internacional Esperanto en Venezuela data desde hace cien años, desarrollándose desde embriones muy pequeños de amigos del idioma hasta activos participantes de la vida literaria y cultural del movimiento esperantista.

Cronología

Época Pionera (1904-1971)

En 1887, Zamenhof publicó en Varsovia, Polonia, su primer libro *Lingvo Internacia*. El Esperanto se difundió rápidamente por el mundo entero. Para 1904, Otto Messerl funda en la Isla Margarita, el primer grupo esperantista en Venezuela, con el nombre de *Progreso*. En el año 1906, el mismo Messerl, publica una columna regular sobre el Esperanto en el periódico *El Dominical* de Caracas.

Según investigaciones llevadas a cabo por el Sr. Lino Moulines, en 1908, un sr. Chamad publica en uno de los más importantes diario de la época, *El Constitucional*, una sección semanal titulada *El Esperanto*, la cual regularmente informa sobre el Idioma Internacional, su progreso, los acontecimientos y las noticias de las organizaciones esperantistas en el mundo. Durante la misma época, el profesor y filólogo Manuel M. Villalobos dicta varias conferencias sobre el Esperanto en el Colegio *Andrés Bello* de Caracas.

En San Cristóbal, Capital del Estado Táchira, aparece la primera publicación escrita en esperanto en Venezuela. El 1º de abril de 1910 nace *Anda Lumo*, Luz Andina, cuyo director era Marcelino Hernández Mantilla, publicación que sirvió de vocero de la *Sociedad Esperantista del Táchira*, la cual fue constituida el 7 de febrero de ese mismo año, presidida por Efraín García Lozada.

El 31 de julio de 1911 en Porlamar los hermanos Eleuterio y Miguel Rosario Campos junto con José Augusto de León, José Santos Rosario y Fernando Rivas fundan el grupo *Amatoroj de Esperanto*. Los Rosario dirigen el periódico margariteño *El Sol*, a través del cual difunden noticias de la lengua de Zamenhof. Referencia a la conmemoración del primer aniversario de la fundación de dicho grupo. Dictan cursos del Idioma Internacional regularmente y desarrollan una activada intensa y fructífera durante varios años, están en contacto permanente con los esperantistas del mundo entero...

En el mes de julio de 1912 Andrés J. Vigas inicia la primera publicación esperantista en Caracas, *La Verda Stelo*. Revisando algunos numero de la misma, nos topamos con los nombres de Marcelo Maldonado, J. Álvarez, Pérez, Eduardo Calcaño y otros. Álvarez Pérez era para entonces el delegado en nuestro país de la Asociación Universal de Esperanto. El mismo Andrés Vigas es el autor del primer manual de esperanto hecho en nuestro país para el año 1908

Benito Losada Azócar, fundador de la Asociación Venezolana de Esperanto

y escribió varios artículos a favor del idioma en *El Cojo Ilustrado*.

El mismo año 1912, en Maturín, Benito Losada Azócar con una docena de amigos entusiastas, funda la *Asociación Venezolana de Esperanto*, la cual fue sumamente activa en esa ciudad oriental, en la cual se dictaba cursos de Esperanto y se tienen reuniones regulares.

En los sucesivos años perdemos el rastro de Esperanto en Venezuela. Lo retomamos gracias a los datos suministrados por la Biblioteca del International Esperanto-Museum en Viena, quines nos ubican en la década que va desde 1923 a 1933, años en los que destacan los nombres de J. Álvarez Pérez y Karl Fritsching, como activistas del esperanto en nuestro país.

Llega la guerra a Europa y con ella la persecución y eliminación de muchos esperantistas del Viejo Continente.

En los años de la postguerra renace el nombre Idioma Internacional en Venezuela. Es Benito Losada Azócar quien ahora desde Caracas, reactiva el movimiento. En torno a él se unen valiosos inmigrantes como: Lino Moulines, César Manzano, José Hebra Val, Díaz Chapartequi, Manuel Certad Paredes y otros.

En 1955 el cónsul de Venezuela en las Islas Canarias, José Alberto Vivas, discípulo del famoso Juan Régulo Pérez se hace esperantista activo, representa a Venezuela en el Congreso Universal de Bologna, Italia y en 1957 es co-fundador y primer presidente de la Sociedad Esperantista de Tenerife.

En Caracas las actividades esperantistas se concentran alrededor de las Librerías *Suma* y *Politécnica* ambas del Sr. Lino Moulines, donde se organizan cursos, se hacen reuniones y se dictan conferencias.

En 1959 y 1960, lino Moulines publica una columna sobre noticias del esperanto en el diario *El*

Historia del Esperanto en Venezuela Ricardo Coutinho

Universal, y el maestro Antonio Lauro habla semanalmente sobre el esperanto en un programa de Radio Nacional.

En 1971, Juan Bachrich funda el club Esperantista de Carabobo, en Valencia. A la reunión inaugural asisten también los señores Moulines y García Blásquez de Caracas. Se dictan varios cursos. Posteriormente al mudarse el señor Bachrich a Caracas sólo quedaron algunos amigos esperantistas pero no activistas.

Época Moderna (1972 hasta el presente)

Julio 1973 nace *Venezuela Stelo*, revista de los esperantistas en Caracas y que luego será el órgano oficial de la *Asociación Venezolana de Esperanto*. Su primer editor fue el ingeniero Félix García Blásquez.

Con la llegada de Juan Bachrich a Caracas, se reorganiza los esperantistas y se elige la primera junta directiva de la *Asociación Venezolana de Esperanto* en esta nueva etapa. Y para el 7 de noviembre de 1975 se hace le da forma a la nueva Acta Constitutiva que será 25 de noviembre 1975 legalizada dando por un nuevo comienzo a la asociación nacional.

En este periodo participan activamente personas como: Octavio de Diego, Fernando de Diego, Floreal Gabalda, Esteban y Jorge Mosonyi, Manuel Nebra Val, César Manzano, Jorge Mareggiani, Andrés Turrisi, Agnes Waldamnn, Anton Ferenchich y Víctor Hernández.

16 de Octubre de 1975 se hace el Acto de Presentación de la primera versión en la Lengua Internacional Esperanto de la obra *Doña Bárbara* de Don Rómulo Gallegos, traducida por el famoso traductor al esperanto Fernando de Diego.

En 1977, con el auspicio de la Dirección de Cultura de la Universidad Central de Venezuela se funda *Universitata Esperanto-Centro* (Centro Universitario de Esperanto). Cuya finalidad es continuar y acrecentar el trabajo difusor sobre el Esperanto a través de charlas, conversatorios, cursos y diversas reuniones internas y externas de la Universidad.

Para el 14 de junio de 1978 se realiza un curso semestral en el programa de estudio de la Facultad de Humanidades de la Universidad Central de Venezuela.

El 31 de marzo de 1981 la *Asociación Venezolana de Esperanto* inaugura su biblioteca con el nombre de *Benito Losada Azocar* para homenajear al fundador. Estuvo participando en dicho evento familiares de Losada y dio sus palabras de agradecimiento el hijo Doctor Benito Raúl Losada.

En enero de 1978 el señor David Vallecillos, activo profesor de Esperanto en Maracaibo desde los años 70, crea la publicación *Marakajba Stelo*. Para ese mismo periodo aparece la publicación *Inter ni* cuyo redactor fue el señor Germán Montero, también en Maracaibo.

Para 1982 el ingeniero Félix García Blásquez deja el cargo de redactor de *Venezuela Stelo* y el número 25 aparece con la comisión de redacción de Jorge Mosonyi, Liba y Floreal Gabalda, Andrés Turrisi, Rafael Mejías y Raymond Clarac. Allí comienza un florecimiento artístico

en la revista; adquiere una renovación juvenil con dibujos agradables que estampan la energía y actividad de dicha época, hubo muchas excursiones y reuniones a nivel nacional.

Primer Encuentro Esperantista en Venezuela del 10 al 12 de diciembre 1982. En su contenido programático se encuentran: *Exposición Esperantista*, *Discurso Inaugural* del presidente Jorge Mosonyi, *Charla Presencia del Esperanto en Venezuela* de Alfredo Portillo, *Charla Turismo a través del Esperanto* Ivo Schenkel, *Concierto de Guitarra* a cargo del prof. Antonio Lauro, *Declamación de Poemas de Miguel Otero Silva y Andrés Eloy* en esperanto por Andrés Turrisi y *Palabras de Clausura* a cargo del profesor Rafael Mejía.

A través de la ayuda de Alfredo Cook en 1983 varios miembros de la Asociación fueron entrevistados en *Radio Aeropuesto* en el programa *La Encrucijada* y el 18 de marzo del mismo año fueron entrevistados en el programa *Buenos días Venezuela* en Venevisión. Para ese mismo año aparece la sección en español de la revista *Venezuela Stelo* titulada *Mundo Esperantista* redactada por Rafael Mejías.

Para 1984 se puede apreciar que en Maracay los señores Alfredo Ovalles y Jorge Díaz Pozo dictan curso de Esperanto.

Segundo Encuentro Esperantista en Venezuela y la Exposición Bibliográfica Esperantista del 2 al 20 de octubre. Para este periodo se une Maritza Graziani que hace un buen equipo de traductores de famosas letras musicales venezolanas; Endrina, Barlovento, Noches Iarenses, El sancocho, Coplas Folklóricas, Cumpleaños Venezolano, entre otras.

El 16 de Marzo 1985 se funda en Maracaibo la Liga Zuliana de Esperanto, la misma se convirtió en filial regional de la asociación nacional. Su junta directiva estuvo integrada por Germán Montero (presidente), Heber Nieto (vic-presidente), Stella di Filippo (secretaria y tesorera) y Jorge Montero (biblioteca).

Tercer Encuentro Nacional en Maracay (del 21 al 24 de junio, 1986).

El 26 de Abril de 1988 se registra legalmente la FUNDACION CULTURAL ESPERANTO con el propósito de recabar fondos para la adquisición de una sede propia. Su primera presidenta de Fundaesperanto fue la Dra. Teresa Osorio de Villasmil.

Cuarto Encuentro de Esperanto (del 24 al 26 de junio de 1988).

Quinto Encuentro de la Asociación Venezolana de Esperanto. (14 de Octubre de 1990). Biblioteca Paül Harris, La California Norte.

A partir de 1992 el profesor Jorge Mosonyi dictó cursos en la Escuela de Idiomas Modernos de la Universidad Central. El profesor Cook traduce al castellano la novela *Kumeŭaŭa*, escrita por el famoso Tibor Sekelj en Esperanto.

Sexto Encuentro Nacional de Esperanto (28 de Noviembre de 1992). No ocurrió por el golpe de estado del 27.

Festival Nacional de Esperanto (del 12 al 15 de diciembre de 1992). Unión Venezolana de Esperanto,

Historia del Esperanto en Venezuela

Ricardo Coutinho

Venezuela Esperanto-Asocio

organización paralela fundada por David Valecillos en Maracaibo.

En 1994 la Asociación Venezolana de Esperanto editó la obra *La Agricultura de la Zona Tórrida* de Andrés Bello en traducción al Esperanto por Fernando de Diego. Y en el mismo año el Profesor Juan Negrete en la Escuela de Idiomas Modernos de la Universidad Metropolitana y en la Escuela de Filosofía de la UCV.

Séptimo Encuentro Nacional de Esperanto (del 22 al 24 de junio, 1996). En Parroquia Universitaria de la Epifanía.

Octavo Encuentro de Esperantistas de Venezuela (del 21 al 22 de noviembre, 1988). En Parroquia Universitaria de la Epifanía.

Para 1999 se adquiere la Asociación Venezolana de Esperanto su sede propia, donde actualmente sigue estando.

Primer Encuentro Venezolano-Colombiano de Esperanto (del 8 al 10 de noviembre, 2002). En el Instituto Pedagógico de Caracas, mediante la gran ayuda de la profesora Silvana Messori se logró efectuar en dicha sede el encuentro. Participaron personajes como el profesor colombiano Luis Santos Morales y el Dr. Jon Aizpurúa.

Para Mayo de 2005 nace la Cooperativa Esperanto-Amikaro15, es producto de la necesidad del profesor Juan Negrete y un grupo de sus estudiantes esperantistas de generar autofinanciamiento, ruptura del esquema de club de amigos que a través de los años se había quedado la asociación. Esta organización aun está activa en internet.

En el mismo año, el señor Andrés Turrisi se muda definitivamente a Italia y sede sus responsabilidades de la revista Venezuela Stelo a Ricardo Coutinho.

Para 2009 se edita *Simón Bolívar Pequeña Selección de Obras*, una recopilación de cuatro obras importantes de libertador, la misma fue editada por la editorial *El perro y la rana*, participaron como traductores Andrés Turrisi, Jorge y Esteban Mosonyi. Además el diseñador gráfico y esperantista maturinense Ramón Morales empieza a desempeñar como diseñador de la revista Venezuela Stelo, dándole así un aspecto renovado, profesional y atractivo a la misma. Justamente en ese año el profesor Jesús Cedeño da dos cursos de Esperanto en la Universidad de Oriente en la sede de Ciudad Bolívar, en total 80 estudiantes de la escuela de medicina pudieron escoger su curso como materia optativa.

Tradicionalmente nuestra institución ha estado compuesta por amantes de la literatura, de las lenguas y las tertulias. Y es claro que en el mundo se han generado muchos cambios y con ellos estamos obligados a buscar nuevas formas de atraer y mantener miembros. Y en concordancia con esto, la Asociación Venezolana de Esperanto está en la búsqueda de renovarse, desde hace un año se han dado charlas dirigidas a orientar la profesionalización de la misma, dejar un poco de funcionar como un club de esperantohablantes para desarrollar mecanismos que permitan dinamizarla. Además los medios como internet han permitido cambiar un poco la dinámica de la comunidad esperantista en el mundo, donde las redes sociales son los espacios idóneos para aquellos

esperantohablantes ávidos por *esperantumi* en tiempo real, sobre todo aquellos que por las distancias o precariedad de tiempo no reunirse de forma física.

Los medios de comunicación tradicionales como la prensa escrita, televisión y radio son cada vez menos atraídos a mostrar noticias de movimientos alternativos que no tengan ya un claro atractivo comunicacional, entre otras cosas que, los mismos buscan atraer masivamente potenciales compradores de los productos que allí se promocionan y no generar información que busque cambiar el status quo del mundo, como un idioma internacional neutral como el esperanto. Movimientos como ambientalistas tienen una cabida más o menos amplia dependiendo del país del cual se esté hablando, ya que en aquellos que el peso político del medio ambiente es mayor, los medios de comunicación tendrán mayor predisposición en brindar sus espacios para tal fin.

A pesar de las repercusiones obvias de la introducción de un idioma neutral, fácil y flexible como el Esperanto en la comunicación internacional, desde el punto de vista económico, político y científico-educativo, es arto conocido que la clase dirigente del mundo está más interesada en mantener el status quo, por que es en ese mismo donde se genera los recursos materiales e ideológicos para seguir manteniéndose.

Es desde este punto de vista que aquellas personas con intereses claros en contribuir un grano de arena para cambiar este modelo hegemónico mundial se han unido a la utilización del idioma internacional Esperanto, y por este sentido, la comunidad esperantista es por definición y práctica multicolor, ya que los deseos de mejorar al mundo no atañen a una ideología política específica si no más bien a una aspiración de personas que desean hacer de los pensamientos utópicos realidades constructivas. De allí que a pesar de las adversidades, nuestra organización, y muchas otras encarriladas en tal fin, nos hemos propuesto a la lucha irrenunciable a conquistar espacios para la difusión, comprensión y disfrute de inventos que por poca disposición aun no son del todo conocidos.

Fuentes:

Conferencia dictada por el sr. Lino Moulines el día 24 de septiembre 1974 en la Biblioteca Paul Harris.

El Esperanto en Venezuela (hoja suelta) de Juan Bachrich.

Folletos de los Encuentros Nacionales de Esperanto

Venezuela Stelo.

Kroniko de Venezuela Esperanto-Asocio de Liba kaj Floreal Gabalda.

Historia del Esperanto en Venezuela Ricardo Coutinho

Venezuela Esperanto-Asocio

Parte de la junta directiva: de pie: Jorge Mosonyi, Elizabeth de Miranda, Esperanza Pérez, Nancy Aquino. Sentados : Juan Miranda y Juan Negrete. Jaro: 2006

VI Encuentro Venezolano de Esperanto, octubre 1990. Biblioteca Paul Harris. Caracas

Zamenhofa Vespero, diciembre 1988. Restaurant Don Sancho.

Curso de Esperanto en Centro de la Cultura. Universidad Central de Venezuela, 1982.

Visita de Cluade Nourmont, hasta ahora importante figura de la Asociación Universal de Esperanto. Caracas, 1981.

Historia del Esperanto en Venezuela Ricardo Coutinho

Venezuela Esperanto-Asocio

Maracay, 1982

Excursión a la Colonia Tovar, 1981

Eleuterio y Miguel Rosario Campos con su grupo Amatoroj de Esperanto. Isla de Margarita, 1912

Historia del Esperanto en Venezuela Ricardo Coutinho

Venezuela Esperanto-Asocio

Curso de Esperanto en la Universidad de los Andes guiado por Alfredo Portillo. Mérida, 1984

Maritza Graziani cantando en esperanto en el II Encuentro Venezolano de Esperantistas

El maestro Antonio Lauro, interpretando una de sus obras en el Primer Encuentro Venezolano de Esperanto

Tibor Sekelj, famoso explorador, escritor y políglota esperantista yugoslavo. Charla en la Asociación Venezolana de Esperanto, 1981.

Venezuela Esperanto-Asocio: Cronograma de Cursos a ofertar durante el 2013**Curso Básico "A":**

Todos los días
 Horario: 4:30 pm. a 6:00 pm.
 Fecha de comienzo: 21 de enero
 Fecha de finalización: 22 de febrero.
 Costo: 400,00 bolívares, incluye material de estudio.

Curso Básico "B":

Martes y jueves
 Horario: 6:00 pm. a 7:30 pm.
 Fecha de comienzo: 22 de enero
 Fecha de finalización: 16 de abril
 Costo: 400,00 bolívares, incluye material de estudio.

Curso Básico "C":

Martes y jueves
 Horario: 6:00 pm. a 7:30 pm.
 Fecha de comienzo: 7 de Mayo
 Fecha de finalización: 11 de Julio
 Costo: 400,00 bolívares, incluye material de estudio.

Curso Básico "D"

Lunes y miércoles
 Horario: 5:30 pm a 6:00 pm.
 Fecha de comienzo: 2 de septiembre.
 Fecha de finalización: 6 de noviembre.
 Costo: 400,00 bolívares, incluye material de estudio.

Curso Básico Agosto:

Todos los días.
 Horario: 4:00 pm a 6:00 pm.
 Fecha de comienzo: 5 de agosto
 Fecha de finalización: 30 de agosto.
 Costo: 400,00 bolívares, incluye material de estudio.

Curso Básico "Un solo día":

Un solo día. 8 horas.
 Días: 1 de Mayo y 24 de Julio.
 Costo: 200,00 bolívares, incluye material de estudio y refrigerio.

Curso Básico "Relámpago":

Dicho curso será introductorio y durará un día (8 horas) los días sábado preferiblemente, progresivamente se irán ofertando de acuerdo a la disponibilidad de los instructores.
 Costo: 200,00 bolívares, incluye material de estudio y refrigerio.

VEA
Asociación Venezolana de Esperanto
Venezuela Esperanto-Asocio

Curso Medio

Los días viernes
 Horario: 6:00 pm a 7:30 pm.
 Fecha de comienzo: 11 de enero
 Fecha de finalización: 22 de marzo
 Costo: 300,00 bolívares, incluye material de estudio.

Curso Dirigido

Cualquier fecha del año
 Método: a través del correo electrónico el instructor guiará al alumno, los exámenes se harán en la sede una vez cada 6 lecciones. Los ejercicios efectuados por el estudiante serán tomados en cuenta en la evaluación.
 Inscribirse al curso a través del correo venesperanto@cantv.net
 Costo: 200,00 bolívares.

Nota General: Los cursos A, B, C, D y Medio estarán sujetos a cantidad mínima de participantes (4) y cantidad máxima de participantes (10). Se puede reservar el cupo a través del correo electrónico venesperanto@cantv.net, la inscripción se efectuará en la fecha de inicio de cada curso, si por alguna razón no se logra el mínimo de participantes requerido se postergará el curso. En todos los cursos se entregarán una constancia de participación. Todos los ejercicios efectuados por el estudiante son tomados en cuenta en las evacuaciones, para estos cursos se efectuará un examen al final del curso. Las fechas, horarios y costos pueden estar sujetos a modificación.

Historio de Esperanto en Venezuelo

Ricardo Coutinho

Pionira Epoko

Laŭ la Enciklopedio de Esperanto, samdieano Otto Messerl aperas kiel la unua pioniro de Esperanto en Venezuelo en la jaro 1904. en tiu jaro li fondas la esperantan grupon PROGRESO en la urbo Porlamar de Margarita.

En 1908 samdieano Henrique Chamer disvastigas Esperanton per artikoloj en la gazeto EL CONSTITUCIONAL de Karakaso kaj krome li defendas ĝin kontraŭ atakoj de pseŭdoliteraturisto de tiu epoko.

En tiu tempo ankaŭ la filologo Don Manuel Villalobos prelegas plurfoje en kaj pri Esperanto en la gimnazio "Andrés Bello" en Karakaso.

La unua esperanto-periodaĵo "Anda Lumo" aperas en San Cristóbal, ĉefurbo de la ŝtato "Táchira", la 1-an de aprilo 1910. Ĝi estas la organo de la "Tachira Esperanta Societo"-fondita la 7-an de februaro.

La fratoj Eleŭterio kaj Miguel Rosario Campos realigas grandan laboron por Esperanto en la insulo Margarita. La 31-an de julio ili fondas la grupon "Amatoroj de Esperanto". Pere de ilia gazeto "El Sol", ili disvastigas novaĵojn pri la Internacia Lingvo.

En julio 1912 aperas en Karakaso la gazeto "Verda Stelo".

En la sama jaro sinjoro Benito Losada Azócar -sindonema kaj laborema Esperanstito -kune kun sia patro profesoro Félix Ángel Losada kaj aliaj amikoj fondas Venezuelan Esperanton-Asocion en la urbo Maturín de la ŝtato Monagas kaj li fariĝas ĝia unua prezidanto.

Dum la postaj jaroj tiu unua fortostreĉo perdiĝas kaj Esperanto ne sukcesas firme enradikiĝi en la lando. Tamen la idealo restas en la menso kaj la koro de tiuj malmultaj movadanoj kiuj prenis sur si la taskon konservi ĝin vivantan ĝis la alveno de pli favoraj tagoj.

En la jaroj 1923 kaj 1924 K. Fritzching estas delegito de UEA en Karakaso, poste lin anstataŭas J. Álvarez Pérez ĝis la jaro 1933.

Meza Epoko

En la postmilitaj jaroj ekfajras denove la flmo de Esperanto en Venezuelo. La nelacigebla batalanto Benito Losada Azócar revivigas la Movadon en Karakaso.

Ĉirkaŭ li grupiĝas valoraj homoj kiuj forlasis sian patrion puŝitaj de la milito por veni al Venezuelo.

Inter ili elstaras Lino Moulines, Juan E. Bachrich, Manuel Nebra Val, Manuel Certad Paredes, Alberto Solars kaj aliaj.

Dum ĉirkaŭ dudek jaroj de persitemo kaj fortoŝtreĉoj Esperanto vivas en Venezuelo.

Oni organizas kursojn kaj prelegojn kaj plifortigas la ligojn kun esperantistoj kaj esperanto-organizaĵoj de la tuta mondo.

En la jaroj 1959 kaj 1960 s-ano Lino Moulines publikas rubrikon pri esperantaj novaĵoj en la ĵurnalo "El Universal" unu-foje semajne.

Dum tiu sama periodo la komponisto kaj gitaristo Antonio Laŭro disvastigas Esperanton pere de la nacia radio kaj televido.

La 31-an de julio 1972 mortis Samideano Doktor Benito Losada Azócar fondinto kaj unua prezidanto de la Venezuela Esperanto-Asocio.

Li estis pioniro de Esperanto en Venezuelo. Gvidata de sia humana spirito, de sia amo al la paco kaj al interkompreno inter la homoj preter la landlimoj, rasoj aŭ kredoj. Li komplete sin dediĉis al la instruado de la internacia helplingvo Esperanto.

Li naskiĝis en Aragua de Martín, ŝtato Moganás, la 2-an de februaro de 1892. li frekventis la elementan kaj mezlernejon de Martín. Li diplomiĝis kiel termezuristo en la Centra Universitato de Venezuelo en Karakaso.

Li en povis fini siajn inĝenierajn studojn pro la morto de sia prtrino. Urĝe vokita pro tio, li devis labori kiel profesoro en Maturín kie li instruis al pluraj generacioj. En la jaro 1917 li edziĝis kun Doña Zoila Rosa de kiu li havis ok infanojn. Li skribis multajn artikolojn pri diversaj temoj en la monagaj gazetoj, precipe pri historio kaj la hispana lingvo. Li skribis poemojn, kutime festajn, sub la pseŭdonimo Paco-Tillero, kiu famiĝis en la Oriento de la Respubliko.

Li skribis informajn artikolojn pri Esperanto en gravaj ĵurnaloj en la lando kaj faris plurajn tradukojn publikigitajn en internaciaj esperanto gazetoj, inter kiuj elstaras la fama soneto pri la "Groto de Guacharo" de la monaga poeto Félix Antonio Calderón.

Li estis delegito de UEA en Venezuelo ĝis li lasis la postenon pro grava malsano du monatajn antaŭ sia morto.

La plej bona omaĝo kiun ni povas dediĉi al lia memoro estas klopodidigne daŭrigi la verkon komencitan de li en la malproksima jaro 1912-a kiel pioniro de la Esperanto-Movado.

Moderna Epoko

1972

Okaze de la transloĝiĝo al Karakaso de profesoro J. E. Bachrich, eksdelegito de UEA en Valencio reorganizaĝas Venezuela Esperanto-Asocio kaj elektiĝas la unua estraro de tiu nova periodo.

Juan E. Bachrich naskiĝis en Vieno, Aŭstrujo. Li esperantiĝis en 1935 en la urbo Zemun en Jugoslavio. Lia instruisto estis la bone konata jugoslava esperantisto Branko Rajšić kiu en nur instruis la lingvon sed ankaŭ la ideon. Tuj post ellerno li komencis viglan korespondadon kun multaj esperantistoj tutemunde.

Historia del Esperanto en Venezuela Ricardo Coutinho**Venezuela Esperanto-Asocio**

Post la Dua Mondmilito li enmigris en Venezuelon de 1948 kaj partoprenis kun Lino Moulines, A. Díaz Chapartegui, Antonio Lauro, A. Waldman kaj aliaj en la Venezuela E-Asocio en Karakaso. Poste li transloĝiĝis al Valencio kaj en 1969 li fondis la E-klubon del Carabobo.

En la sama jaro li partoprenis la UK de Helsinki. Dum sia restado en Valencio li estis delegito kaj fakdelegito de UEA ekde 1968 kaj nun li fariĝis delegito kaj peranto en Karakaso. Krom de UEA li estas membro de SAT, ILEI, ISAE.

Manuel Certad Paredes: memlernis Esperanton. Li estas prezidanto de "Asociación de Intérpretes Públicos" kaj de ĵureio kiu aljuĝas respondan diplomon.

Lino Moulines -naskiĝis la 23-an de septembro de 1913 en Katalunio, Hispanio. Kiel 10jara infano li mem eklernas esperanton el franclingva libreto eldonita de Hachette. Tri jarojn poste li ellernas la lingvon en Tarrasa. De julio 1936 ĝis la 10-a de februaron 1939 li loĝas en Barcelono kie li laboras ĉe la Popolara Enciklopedio.

Fine de aŭgusto 1946 li alvenas al Venezuelo tra Brazilo. Du jarojn poste, kune kun César Manzano, Nebra Val kaj aliaj. Li ree fondas Venezuelan Esperanto-Asociacion kaj fariĝas ĝia ĝenerala sekretario. Dum multaj jaroj li estis peranto de UEA kaj de SAT. Li gvidis multajn E-kursojn precipe en sia librejo "Librería Politécnica".

1974

La 7-an de marto estraro nomumas s-an Lino Moulines Honora Membro pro liaj gravaj servoj al la movado en la lando.

Andrés Turrisi naskiĝis en Italio, kie li lernis esperanton en Torino en la jaro 1958. en 1963, loĝante en Albergia li kunfondis Ingaŭnan Esperanto-grupon kies vicprezidanto li estis ĝis 1971 kiam li fariĝis ĝia prezidanto ĝis sia transloĝiĝo al Venezuelo en 1973. Dum du jaroj li ankaŭ estis protokolsekretario de la Itala Esperanto-Federacio. Li partoprenis en la Italaj E-Kongresoj de Ĝenevo, Romo kaj Grosseto. Lia unua internacia kongreso estis la 51-a UK en Budapeŝto en 1966. li ankaŭ partoprenis en la Internacia E-Seminario en Szeged (Hungario) en 1967 kaj en 1969 li ĉeestis la 21-an IFEF Kongreson en Avinjono (Francio). Inter 1970-1973 li gvidadis E-kursojn por infanoj en elementa lernejo. Dum tridek jaroj li tradukis poemojn de Andrés Eloy Blanco, Mario Benedetti, rankontojn de Antonio Crema, gravajn dokumentojn de Simón Bolívar kiel Manifesto de Kartageno kaj Diskurso de Angosturo, tiuj lastaj estas parto de la libro "Eta Selektajo de Verkoj de Simón Bolívar", eldonita de El Perro y La Rana, 2008.

La 16-an de oktobro de 1975 oni prezentis dum publika kuveno la romanon "Doña Bárbara" de la fama venezuela verkisto Rómulo Gallegos tradukita al Esperanto de s-ro Fernando de Diego. La prezento okazis en la biblioteko Paul Harris.

La unua oratoro estis la prezidanto de la Societo de Amikoj de la Biblioteko, D-ro Carlos E. Velasco, kiu partoprenis E-kurson pasintjare. Li entuziasme parolis pri la graveco de la Internacia Lingvo. Poste prelegis D-ro Benito

Raul Losada, filo de nia fondinto. Per emociaj vortoj li referis al la verko de Rómulo Gallegos kaj lia morala sinteno. Je la fino de la akto parolis nia prezidanto Octavio de Diego, kiu per trafaj vortoj klarigis al la ĉeestantaro la celojn kaj la sukcesojn de la esperantista movado.

La prezidanto de la Respubliko S-ro Carlos Andrés Pérez sendis al la Asocio bondeziran kaj senkulpiĝan telegramon pro sia neĉeesto. Ankaŭ la prezidanto de la Nacia Parlamento simile sin direktis al nia Esperanistaro.

La 7-an de septembro estis oficiale registrita Venezuela E-Asocio. 1975

1977

La studentoj ĵus finitaj E-kurson en majo organizitan fare de la Direkcio de Kulturo de la Centra Universitato de Venezuelo donis Universitatan Esperanto-Centron. Ili celas daŭrigi kaj kreskigi la diskonigan laboron pri Esperanto, pere de prelegoj, kursoj ka diversspecaj kunvenoj interne kaj ekstere de la Universitato.

1978

En la 63-a UK en Varna reprezentis nin nia ĝenerala sekretario s-ano Juan E. Bachrich. Dum tiu sama kongreso VEA estis akceptita kiel aliĝinta landa asocio de UEA.

En la Unua Latinoamerika Kongreso okazinta en Argentino reprezentis nin nia prezidanto Jorge Mosonyi.

1979

Komence de majo vizitis nian landon D-ro Carlo Stop Bowicz, vicprezidanto de UEA. Li faris prelegon pri ekologio en la Centra Universitato. Profesoro Jorge Mosonyi tradukis lian paroladon. Li ankaŭ estis intervjuita de la ĵurnalo "El Nacional".

La 14-an de decembro ni festis la 120-an naskiĝodetrevenon de la kreinto de la Lingvo Internacia en la hotelo Holiday-Inn en Karakaso. Ĉeestis D-ro Ramón Guillermo Avelado, privata sekretario de la Prezidanto de la Respubliko alparolis al ĉeestantaron dum la vesperto.

1980

Je la 30-an de septembro estis inaŭgurita nova sidejo. La familio Mosonyi disponis sian oficejon en la Centra Komerco Los Chaguaramos, apud Centra Unviersitato de Venezuelo kiel oficiala sidejo, kie oni povis kunveni, aranĝi kursojn laj prelegojn.

1981

Je la 31-an de marto okazis Speciala Solena Kunveno dum kiu ni inaŭguris la Asocian Bibliotekon al kiu estis donita la nomo "Benito Losada Azócar" omaĝe al la fondinto de la Venezuela Esperanto-Asocio. Al la solenaĵo estis invititaj la familianoj de Losada. Lia filo D-ro Benito Raúl Losada festparoladis dum la evento.

La 11-an de septembro alvenis al Karakaso la

Historia del Esperanto en Venezuela Ricardo Coutinho

famkonata esploristo kaj movadano Tibor Sekelj, kiun gastigis s-ano Juan Bachrich. Dum sia dusemajna restado en nia lando li prelegis plurfoje en nia sidejo pri siaj travivaĵoj en amazonio kaj en Ĉinio. Li estis intervjuita de gazetoj kaj televido. Li ankaŭ vizitis Marakajbon antaŭ lo daŭrigi sian vojaĝon al Kolombio.

1982

S-ano Félix García Blazquez rezignas pri la redaktado de Venezuela Stelo kaj la numero 25-a aperas sur la redaktado de komisiono konsistanta el Jorge Mosonyi, Liba kaj Floreal Gabalda, Andrés Turrisi, Rafael Mejía kaj Raymonde Clarac. Kaj en tiu jaro estis eldonita la verko *Hidraŭlika-Sanitaro-Terminaro* de la inĝeniero Félix García.

Unua Venezuela Esperantista Rekontiĝo: Karakas, 10-an ĝis la 12-an de Decembro, 1982.

Partoprenis, personoj kiel: Jorge Mosonyi, prezidanto de nia asocio. Prelegis Alfredo Portillo, Ivo Schenkel, Juan Bachrich, Gitar-recitalis profesoro Antonio Lauro, deklamis Andrés Turrisi, aktorin Rafael Mejía.

La 27-an de novembro geesperantistoj el "Maracay" kaj Karakaso ĝuis kradrostadon en la parko "Henri Pettier" organizita por celebri la finon de la dua kurso por komencatoj gvidita de Rafael Mejía en la Unversitata Pedagogia Instituto de Maracay.

De la 20-a de septembro ĝis la 6-a de decembro gvidis E-kurson por komencatoj aŭspiciata de la direkcio pri kulturo de la Centra Universitato. El 60 interesintoj 40 komencis la kurson, sed nur 10 atingis la finan ekzamenon.

En tiu jaro esperantiĝis Alfredo Ovalles, esperantisto kiu gvidis dum kelkaj jaroj kursojn en sia urbo Marakaj (Maracay)

UNUA VENEZUELA ESPERANTISTA REKONTIĜO Caracas, 10-an ĝis 12-an de decembro, 1982.

En ĝi okazis ekspozicioj, prelegoj de Alfredo Portillo, Ivo Schenkel, Gitar-recitalo la fama venezuela gitaristo Antonio Lauro, deklamado de Andrés Turrisi, teatraĵo gvidita de Rafael Medías, lotumado, ekskurso al Colonia Tovar, germaneska urbeto en la montaro, balo ĉe la familio Bachrich, prelego de la ĝenerala sekretario Johano Bachrich kaj rondvojaĝo tra Karakaso.

1983

La 9-an de marto deko da ge-samideanoj estis intervjuitaj danke al la ekonomiisto kaj esperantisto Alfredo Cook ĉe la Radio Aeropuerto enkadre de la programo "La Encrucijada" de la 11-a vesperre ĝis la 1-a matene. Kaj en la programo "Buenos días Venezuela" de la televidkanalo "Venevisión" estis intervjuitaj je la 18-a de marto.

Liba kaj Floreal Gabalda lanĉi la ideon krei hispanan sekcion en la revuo Venezuela Stelo, sub la redaktado de Rafael Mejía ĝi aperis je Marto 1983.

Ekspozicioj en la Biblioteko Paŭl Harris kaj Raúl

Leoni, prelegoj en la Lernejo de Modernaj Lingvoj de la Centra Universitato, ekskursoj al Valle de Morin.

1984

Je la 7-an de aprilo komencis la unua E-kurso en Barkisimeto. Enkondukan prelegon pri la gramtiko kaj la historio de Esperanto faris Liba kaj Floreal Gabalda. La kurson gvidis nia delegito en San Felipe, Ivo Schekel.

Alfredo Portillo gvidis kurson je tri semajnfinoj en la sidejo de la Asocio de Profesoroj en la Unversitato de Merido.

DUA VENEZUELA ESPERANTISTA REKONTIĜO 12-10-1984

Okazis prelegoj de Alfredo Portillo rilate al la centjariĝo de Esperanto, de Ivo Schekel rilate al Esperanto kaj Turismo, kantado de Maritza Graziani, deklamado de Andrés Turrisi, dancaĵo, teatraĵo.tkp.

1985

La 16-an de marto fondiĝis en Marakajbo Zulia Esperanto-Ligo kiu tiuj aliĝis al VEA kiel regiona filio. Ĝia unua estraro estis: Germán Montero kiel prezidanto, Heber Nieto kiel vicprezidanto, Stela di Filipino kiel sekretario, Jorge Montero kiel bibliotekisto.

Inter la 2ª ĝis la 20^a de oktobro okazis la Dua Esperantista Rekontiĝo kaj Libra Ekspozicio Esperantista. Al tiu epoko Maritza Graziani, Rafael Mejías, Raymonde kaj Brigitte Clarac tradukis famajn venezuelajn kantojn, inter ili estas: Endrina, Barlovento, Noches Larenses, El Sancocho, Coplas Folkloricas, Cumpleaños Venezuelano, ktp.

1986

Dum 21ª ĝis 24^a de junio okazis la Tria Esperantista Rekontiĝo en Marakajo (Maracay).

1988

Kultura Esperanto Fondajo (FUNDAESPERANTO) naskiĝis je la 26^a de aprilo 1988, la unua prezidantino estis la advokato Teresa Osorio de Villasmil. La celo de tiu organizaĵo estis unue; trovi propran oficialan lokon por Venezuela Esperanto-Asocio, kaj konsekvence; fari kulturajn aranĝojn, disvastigi informon pri Esperanto, peri inter ne-esperantistaj organizaĵoj kaj nia landa asocio.

Kvara Esperantista Rekontiĝo okazis dum 24^a ĝis 26^a de junio.

1990

Kvina Esperantista Rekontiĝo okazis je 14^a de oktobro en la Biblioteko Paul Harris. La California Norte,

Historia del Esperanto en Venezuela **Ricardo Coutinho**

Venezuela Esperanto-Asocio

Karakaso.

1992

Ekde tiu jaro la profesoro Jorge Mosonyi gvidis kursojn en la Lernejo de Modernaj Lingvoj de la Centra Universitato de Venezuelo. La profesoro kaj ekonomiisto Alfredo Cook tradukis al la hispana la novelo *Kumeŭaŭa*, fama verketo de la jugoslava esperantisto Tibor Sekelj.

Sesa Esperantista Rekontiĝo estis organizita por la tago je 28^a de novembro 1992, tamen ĝi ne okazis ĉar la puĉo kontraŭ la nacia prezidanto Carlos Andrés Pérez okazis dum la antaŭlasta tago.

Nacia Festivalo de Esperanto okazis dum 12ª ĝis 15^a de decembro per la Venezuela Esperantista Unuiĝo, rivala organizaĵo de David Valecillos en Maracaibo (Maracaibo).

1994

Venezuela Esperanto-Asocio eldonis la verkon *La Agrikulturo de la Tropika Zono* (La Agricultura de la Zona Tórrida) poezia verko de Andrés Bello, unu el la fama instruisto de nia liberiginto Simón Bolívar kaj aŭtoro de la unua Civila Kodo de Ĉilio.

1996

Sepa Esperantista Rekontiĝo okazis dum la 22ª ĝis la 24^a de junio en la Universitata Paroĥejo de la Epifanio apud la Centra Universitato de Venezuelo.

1998

Oka Esperantista Rekontiĝo okazis dum la 21ª ĝis la 22 de novembro en la Universitata Paroĥejo de la Epifanio.

1999

Venezuela Esperanto-Asocio finfine aĉetis oficialan ĝisnunan oficejon.

2002

Unua Venezuela Kolombia Esperantista Rekontiĝo, dum la 8ª ĝis la 10^a de novembro. En la Pedagogia Instituto de Karakaso, dankon al la instruistino Silvana Messori de Negrete tiu organizaĵo gastigis nian aranĝon. Partoprenis famaj profesoroj kiel la kolombia Luís Santos Morales kaj la psikologo kaj samtempe spiritisto Jon Aizpúrua.

2005

Je majo fondiĝis Kooperativo Esperanto-Amikaro15, organizita de la profesoro Johano Negrete kaj kelkaj el siaj e-lernantoj kun la celo trovi monrimedojn kaj apogon favore al nia lingvo. Tiu fondiĝo estas ankaŭ

konsekvenco de la fortaj kontraŭstaroj de personoj kiuj tro timis de novbakitaj esperanistoj, post solvi tiun problemon kun la malnovaj landasocianoj kaj aliaj kialoj tiu organizaĵo malaktiviĝis.

Dum tiu jaro Andrés Turrissi traslokiĝis al Italujo kaj lasis la redakcio de Venezuela Stelo al Ricardo Coutinho.

2009

La eldonejo El Perro y La Rana eldonis *Eta Selektajo de Verkoj de Simón Bolívar* (Pequeña Selección de Obras de Simón Bolívar), dulingva tradukaĵo farita de Andrés Turrissi, Jorge Mosonyi kaj Esteban Emilio Mosonyi. Kelkaj tagoj post ricevi la asocio parton el niaj ekzemplero pere de Jorge Mosonyi, li mortis pro motorcikla bato dum la nokto de 26^a de aŭgusto, grava kaj kortuŝema perdo por nia movado kaj organizaĵo.

Dankon al Ramón Morales, Venezuela Stelo renoviĝis sian aspekton, pli profesia kaj alloga. En la sama jaro la kuracisto kaj instruisto Jesús Cedeño en la Orienta Universitato (loko: Ŝtato Maturín) malfermis du kursojn de Esperanto kiel memvola kurso.

Ĝis nun.

Dum tiu jaro la profesoro Johano Negrete malfermis kurson en la Lernejo de Modernaj Lingvoj, malgraŭ al la tre malbona kampanjo de la lernejo por informigi al siaj lernantoj pri la malfermo de la kurso, ĝi atingis 8 lernantojn. Same okazis dum kelkaj jaroj en la Lernejo de Filozofio, ambaŭ de la Centra Universitato de Venezuelo.

Kiel multaj esperantistoj jam agnoskis la esperanto-organizaĵoj estas en eliptika falo, ŝajnas ke la nova esperantistaro estas pli virtuala ol persona, oni povas vidi tion per la statikoj de aliĝantoj en landaj kaj tutmonda e-organizaĵoj. Fakte per intereso esperantistoj emas pli komunikiĝi kun alialandaj esperantistoj ol naciaj kaj ili rimarkas ke praktiko estas pli plezura ol movadopartopreno.

Kelkaj el estontaj asocianoj trovas ke la movado devas nepre aliĝis al aliaj mondaj luktoj kiel naturo, kontraŭmilito ktp por allogi personojn ĉar laŭ la nova monda paradigmo *ŝanĝi la monda situacio nur per "uzo neŭtralan lingvon"* estas sensignifa. Mi ne volas eltiri konkludojn pri tiu afero ĉar oni bezonas pli da konkretaj ideoj kaj aŭskulti ĉiujn flankojn.

Je la nomo de via Venezuela Esperanto-Asocio.

Mi dankas al vi pro via legado.

Ricardo Coutinho
Redakciisto.

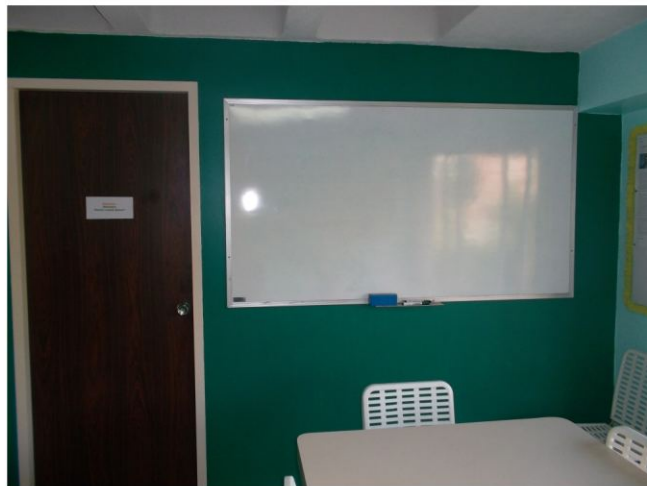
Aldona klarigo:

Tiu memoromaterialo estis donita de la ge-edzoj Gabalda, ni devas aldoni pli da materialoj kiujn ni ĉerpas de nia revuo Venezuela Stelo kaj kelkaj foto kaj historiaĵoj.

Nia asocio refarbita

Asociación Venezolana de Esperanto
Venezuela Esperanto-Asocio

Venezuela Esperanto-Asocio

Agado de Venezuela Esperanto-Asocio en 2012

Prelegoj faritaj dum 2012

7 detonadores de la persuasión (7 persvadosentiloj)

Preleginto: Ricardo Coutinho. Dato: 31a de marto, por asocioj. Celo: informi al la asocioj ke la uzo de merkatometoj en la varbado de ne-esperantistoj estas ege grava ĉar unu el niaj ĉefaj celoj estas konviki al ili ke esperanto estas taŭga lingvo por la internacia komunikado kaj ĉiuj povus uzi ĝin.

Los detonadores de la persuasión (Persvadosentiloj)

Preleginto: Elsa Angulo. Dato: 13a de aŭgusto, por la asocioj. Celo: pliklarigi la elementajn ideojn pri persvadostudo per la scio de specialistino kaj la ebla apliko de tiuj elementoj en la varbado.

Mirones y pecadores del siglo XVII, ¿igual antes que ahora? (Rigarduloj kaj pekuloj dum la XVIIa jarcento, ĉu ni estas same?)

Preleginto: Ricardo Coutinho. Dato: 15a de septembro 2012, por ĝeneralaj ĉeestintoj. Celo: legi kelkajn okazintaĵojn kiuj povas montri al ni ke malgraŭ la antaŭjuĝoj, nia koloniaj prapatroj pekis kiel ni estante.

Sentencias de filósofos famosos (Kelkaj onidiroj de famaj filozofoj)

Preleginto: Johano Negrete. Dato: 24a de oktubre, por ĝeneralaj ĉeestintoj. Celo: legi kaj opinii pri kelkaj filozofiaĵoj.

Informado:

Disdono de dufaldfolioj, responsulo: ĉiu asocio, daŭro: ĉiujare, celo: disdoni dufaldfoliojn tra la ĉirkaŭaĵo de la oficejo, laborlokoj kaj institutoj de niaj asocioj. Celo atingita: ni disdonis tiujn materialojn en niaj laborlokoj, institutoj, Universitato Centra de Venezuelo, kvartalo Santa Mónica, kvartalo Lecumberry en Kvo (Cúa) Ŝtato Mirando (Miranda).

Disdono de materialoj per intereto, responsulo: Ricardo Coutinho, daŭro: ĉiujare, celo: disvastigi

materialojn pri esperanto, pri la 125-jariĝo de la lingvo kaj la centjariĝo de Venezuela Esperanto-Asocio. Celgrupo: verkistoj, ĵurnalistoj, ministroj (speciale pri kulturo), aktivistoj, ne-ŝtataj organizaĵoj, teatrogrupoj, amaskomunikiloj, blogoverkistoj, kaj al ĉiu retadreso kion oni trovis. Atingoj: oni ricevis de la prezidanto ministerio alvokon por kontroli nian peton (disvastigo de e-informon), ĝis nun ni ne ricevas novaĵojn, gratulon de la junularsekcio de psuv, publikigon de la anonceto en la revuo TODOdentro de la eldonejo El Perro y la Rana (ŝtata eldonejo) dum septembro, kelkajn maloftajn publikigojn pri esperanto en blogoj, oferto de intervjuo en la radioelsendo de Ĉefurbo Radio (Radio Capital) de la radioĵurnalistoj Elías Santana.

Kursoj:

Elementa Kurso de Esperanto en la Lernejo de Modernaj Lingvoj, la profesoro Johano Negrete inaŭguris tiun kurson en la lernejo post du jaroj de interŝanĝoj, ideo proponita de Ramón Morales komencis dum septembro kaj daŭros unu jaro, ĝi estas por lernantoj de tiu lernejo, aliĝis 10 kaj restas 6 lernantoj.

Elementa kurso en la oficejo, Ricardo Coutinho instruas esperanton ekde oktobro al du gelernantoj, bedaŭrinde nur restis unu kaj pro la ega granda evoluo de la lernanto ni decidis malfermi dum januaro mezan kurson por progresigi lin, tiu kurso daŭros ĝis marto.

Aliaj agadoj:

Elsa Angulo kaj Ricardo Coutinho farbis la murojn de la oficejo, ŝanĝante el blanka malgaja al du verdonuancoj.

Misio kaj vizio de VEA, estas la unua fojo, Elsa Angulo kaj Ricardo Coutinho kreis ilin dum majo, dankon al tio ni povas fari pli formalan sinprezenton laŭ la moderna stilo.

En novembro Ricardo Coutinho ŝanĝis la afiŝtabulon montrante materialojn pri centjariĝo de VEA, la celo estas montri al vizitantoj tiujn orgojlan centjariĝon.